

1 אך על זה באה ההוראה מהדלקת הנרות - שעצם הדלקת הנרות (לא רק העלאתן לאחרי שכבר
2 דולקים) היתה ע"י אהרן הכהן בעצמו, ובהתאם לכך צריך גם הוא להתעסק ולפעול עם כל אחד מישראל,
3 אחד צדיק ואחד רשע, שגם אצלו ישנה "נפש השנית"⁸¹, "נר ה' נשמת אדם", אלא שצריך להדליקה
4 ולהאירה ב"נר מצוה ותורה אור"⁸², ולא "להתנפח" ("בלאָזן זיך") ולטעון שאין זה לפי כבודו כו'.

5 ובפרט שענין זה קשור גם עם הציוויים⁸³ "הוכח תוכיח את עמיתך", שזהו ציווי המוטל על כל אחד
6 מישראל ביחס לחבירו, ש"כל ישראל ערבים זב"ז"⁸⁴, שלכן צריך להבטיח ("באָוואַרענען") שהנהגתו
7 תהי' כדבעי, בכל פרטי הענינים, ממצות עשה עד לדקדוק קל של דברי סופרים (ובפרט להדעה ש"הוכח
8 תוכיח" הו"ע כללי בנוגע לכל מצוות התורה, ולא קשור עם כל ענין בפני עצמו⁸⁵, כידוע החקירה בזה,
9 גם בנוגע לאיסור ד"לפני עור", ועד"ז בנוגע לחצי שיעור וכיו"ב⁸⁶); וכמו"כ ישנו הציווי "ואהבת לרעך
10 כמוך"⁸⁷, "לכל נפש מישראל למגדול ועד קטן .. שכולן מתאימות ואב א' לכולנה", כמבואר בתניא
11 פל"ב.

12 ולכן תבעו רבותינו נשיאינו שתהי' ההתעסקות עם הזולת⁸⁸, ועד לאופן שזהו ענין שנוגע בהחיות
13 שלו - "חייך".

14 יג. אמנם, כללות הפעולה על הזולת היא ע"ז שתחילה פועל בעצמו כו'.
15 וכפי שדרשו רז"ל⁸⁹ על הפסוק⁹⁰ "ואהבת את ה' אלקיך", "שיהא שם שמים מתאהב על ידך", ועי"ז
16 פועל על הזולת שגם אצלו יהי' הענין ד"ואהבת גו'", והרי אהבת ה' כוללת את כל התורה כולה, כי
17 אהבה היא שורש לכל רמ"ח מצות עשה⁹¹, כולל גם מצות היראה, שהיא שורש לכל סס"ה מצוות לא
18 תעשה⁹¹.

19 ועד שפועל גם בחלקו בעולם - שגם בשעה שעוסק בעניני העולם, אכילה ושתי' ושאר עניניו
20 הגשמיים, ניכר שהשכינה שורה בו.

21 ועי"ז פועלים את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

* * *

14 יד. מאמר (כעין שיחה) ד"ה וידבר גו' בהעלותך את הנרות.

* * *

15 טו. נהוג לאחרונה ללמוד פסוק בפרשת השבוע עם פירוש רש"י, ונוסף לזה, יש להמשיך גם בביאור
16 הפירוש רש"י בפרשת נשא, ששאלו על זה כו"כ שאלות⁹².

17 ואף שלכאורה יש להקדים את הביאור בפירוש רש"י בפ' נשא, מ"מ, כיון שזהו מענה על שאלות,
18 שנוגע בעיקר להשואלים, ואילו הביאור בפירוש רש"י בפרשת השבוע הו"ע שנוגע לכולם, לכן ידובר
19 תחילה אודות פירוש רש"י בפרשת השבוע, ואח"כ אודות פירוש רש"י בפרשת נשא.

20 טז. הביאור בפירוש רש"י על הפסוק⁹³ "או בדרך רחוקה", "נקוד עליו, לומר, לא שרחוקה ודאי,
21 אלא שהי' חוץ לאסקופת העזרה כל זמן שחיטה. פסח שני מצה וחמץ עמו בבית, ואין שם יום טוב,
22 ואין איסור חמץ אלא עמו באכילתו"⁹⁴ - דלכאורה: כיון שמלבד "טמא לנפש" (דבי' עסקינן) מונה

(89) יומא פו, א.

(90) ואתחנן ו, ה.

(91) תניא פ"ד.

(92) כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר, שכרגיל, שואלים

"פאָרדרייטע שאלות", ואילו הענינים הפשוטים שנוגעים לפשט
- שלא נתבארו מפני קוצר הזמן - לא שואלים.

(93) פרשתנו ט, יו"ד.

(94) ובהקדם דברי מפרשי רש"י בביאור המשך הדברים

(81) תניא רפ"ב.

(82) משלי ו, כג.

(83) קדושים יט, יז.

(84) סנהדרין כז, סע"ב. וש"נ.

(85) ראה גם תורת מנחם - התוועדויות חי"ח ס"ע 259. וש"נ.

(86) ראה תורת מנחם - התוועדויות חמ"ו ע' 397 הערה 41.

וש"נ.

(87) קדושים שם, יח.

(88) ראה גם תורת מנחם - התוועדויות חכ"ט ע' 189. ועוד.